

Vaktin varisa laf acilmisken az biraz sohbet edelim barimiye...

Hepsi de rahmetli oldular da..M. abinin en buyukleri Halil aga benim can ciger arhadasim Sukru'nun babasiydi... İlk mektepte 50 kisilik sinifin onunde falakayada beraber yattiydik... Anca beraber ganca beraberimis. Arhadaslarla oynadigimiz bir gun koskoca Sukru'ye celimsiz Istepan ayah dahdi. Yere gapahlanan Sukru aglamiya basladi. Evlerine yahin oldugumuzdan oglunun sesini duyan Halil aga elinde deynegenen cihageldi. Istepana 2 dene goca elleriynden patlatmasiynan ufah defeg oğlan givranmiya basladi, arhadan da vay avradini s..... gavuru sen ogluma nasil ayah dahan demesiynen ortalih sessizlige boguldu...

Sonraki gunlerde hepimiz de Halil agadan soguduk, mahalleli olayi duydu, Sukru bile buyuk rahatsizlik hissettiydi... Sukru aramızdan ayrilali epeyi oldu, inanki gecenlerde aramızda M.abinin vefatini gonusurken Memed arkadasimiz bu nahos olayi ortaya getirdi. Istepan ise "goca elleriynden vurdugu tohattan ziyade,ettigi kufuru bugun olmus gibi unutmam cunku beklemedigim bir lafidi"diyordu...

Istepan'in babasi asagi hamama bahan Avedis aga idi. Hem kendi hem de gayni Hacoop (Haci Agop) abimiz Mevlut abimizin en yakin arhadaslariydilar. Avedis aga M.abiyi US'den vefat ettiđi güne kadar her ay arar sohbet ederlerimis. Halil aganın olayi zamanindaki sihintili gunleri tasavvur edemezsin. Istepan'da 2 sene kolej okuduydu, fakat kisa yoldan terhis olduydu...

En kucuk erkek kardesleri Memed abi "Girteke",(senin kolejliler bazan Mevlut abiye Girteke diyorlar, birkac duzelttim ama nafile) kucukle kucuk buyukle buyuk olan bir abimizdi... Hicbirimizi digerinden ayirt etmeden sever ilgilenirdi... Mevlut abimin de bir sefer dedigi gibi Girteke'nin ne ettigi ne yaptigi nerde calistigi tovbe belli olmazdi... Is seciminde bile reyine hur bir adamdi... Sihintiya falan gelmezdi, fakat hayatta hicbir kimseye de saygisizlik gostermis birisi degildi... Efaaydi tam manasiyla... Bilen bilmeyen onu kolejde calisiyor bilirdi, fakat gunune bagliydi..

İki de de giz gardaslari varidi... Hayriye aplaniz mektebin mutfaginda calisan Kemal abimizin evliydi... Bizden sonar Kemal abi vefat etmis, Hayriye ablada senelerce dul gezdikten, cocuklar buyudukten sonra kendine bir yoldas bulmus... Tanisdirsin elini optursun diye herifi almıs Mevlut abinin evine getirmis... O uslu abimiz (kendi anlatti bana) "Bu kim giz dedim."Abi yeni tanisdih da sana tanitmiya geldim" demesiynen ayaga filladim, seninde agzina sicarım, tanidacaayın da dememinen Hayriyeye girisdim,oglan gacmiya ugrasiyordu, ili de ona yellesdirdim, govduum geddiler... Utanmaz allanmaz, disarda ne bohun varisa ye, bi de benim evime getirmis girigini....

Bi sabah erkenden Kemal abi gapimizi vurdu..."Emmi su bizim evi niye gocurmuyon baga,babam gil gac gunudur bekleyip duruyor" Babam da "Oglum Kemal babayın daha gecen seneki borclari duruyor, onnari odemedem arabayi alip gelmem" diyor...Kemal abi galiba askerden yeni gelmişti... İleri geri aldı verdiler. Sonar babama "İsdanbuldaki 6-7 eylul olaylarini duydun heralda, onnardan hec mi pay ciharmadin" falan filan demesiyle babam paltayi gapmasiynan Kemal onde o arkada, bizim gapidan yohus assaga tavuk gibi zipliyor, babam paltayi kovboylar gibi arhasina felaket savurdu, allahdan degepmeymediydi..Sonrasinda babasi Mamud emmi eline parayi aldı, geldi bi de oglunun luzumsuz laflarından dolayi gusura galmamasini isdediydi...

Seniye aplanizi belki de gormusundur... Bazan camasirhaneye yardım ederdi, cogu zamanda Winkler'ların evinde calisirdi. Kocasi Amed abi ise, reis Memedin dedesinin Derevenk'ten sizing şeere dash dasiyan gamuyonun soforlugunu yapardi...Kendi halinde coh mazlum ve sakin bir insandı...Eline vur ekmege ni al derler ya,oyle birisiydi...

Gelir mi boyle bir Talas bi daha, imkansızdan da ote..

Saglik ve mutluluk dileklerle

Sogman